

Het nieuws.

Iets zeggen over iets waarvan niet echt veel te zeggen valt. Zo die zin is er uit. Wij werden weer verrast met grote krantenkoppen, met letters lijkende de Sint Nicolaas letters, het nieuws over de marathon loper, Elind Kipchage.

Hij liep als eerste mens de 42.195 meter binnen de twee uur; één uur, negen en vijftig minuten en veertig seconden. Zo dat is er ook uit, het staat.

De prestatie werd verricht met mede estafette lopende lopers en de rekensommetjes van de universiteit, in de rugtas, waardoor een wetenschappelijk beeld van dit persbericht op onze netvliezen en trommelvliezen, via radio, televisiegetoverd werd. Mooi toch, of lijkt het anders.

Gelukkig is dit experiment(je) niet erkend als officieel record door de sportbond.

De pers ziet terdege brood, zelfs een belegde boterham in dit soort spektakels. Ook ander soort nieuws, beoordeeld door de alom heilig pers, met in het vaandel de persvrijheid, als het zo uitkomt.

Twintig seconden winst op de twee uur levert een percentage van 0,27 %.

De markt, wij lezers, kijkers en luisteraars, bieden voor de pers kennelijk veel brandstof om deze flauwekul aan te bieden.

De overdrijvingen in de geest van het droogste ooit, het warmste ooit, Het hoogste CO2 ooit, hoogste stikstof, enz. enz.

Op dit punt van nieuwsgaring en verspreiding scoort onze pers voor mij met onvoldoende. Het publiek mag zichzelf ook spiegelen over de zin van opgeschroefd nieuws.

Mene mene tekkel ufarsin. Gewogen en te licht bevonden.

Ben ik de enige die zich hier wel eens over opwind? Nee toch.

Nicolaas Overbeeke

Nieuwerkerk aan den IJssel.

N